

Ændrede retningslinjer for værdiansættelse af forsikringsmæssige hensættelser

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

NY: RETNINGSLINJE 0 – PROPORTIONALITET

1. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør anvende retningslinjerne for værdiansættelse af forsikringsmæssige hensættelser på en måde, der er forholdsmæssig til arten, omfanget og kompleksiteten af de iboende risici i virksomhedens aktiviteter. Dette bør ikke føre til en væsentlig afvigelse mellem værdien af det forsikringsmæssige beløb og det aktuelle beløb, som forsikrings- og genforsikringsselskaber skulle betale, hvis de skulle overføre deres forsikrings- og genforsikringsforpligtelser direkte til et andet forsikrings- eller genforsikringsselskab.

NY: RETNINGSLINJE 24A – VÆSENTLIGHED I OPSTILLING AF ANTAGELSER

2. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør opstille antagelser og anvende ekspertvurderinger, navnlig under hensyntagen til væsentligheden af konsekvenserne ved brug af antagelser, i forbindelse med følgende retningslinjer for opstilling af antagelser og ekspertvurdering.
3. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør vurdere væsentligheden under hensyntagen til både kvantitative og kvalitative indikatorer samt binære hændelser, ekstreme hændelser og hændelser, der ikke figurerer i historiske data. Generelt bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne evaluere de indikatorer, der fokuseres på.

NY: RETNINGSLINJE 24B – STYRING AF OPSTILLINGEN AF ANTAGELSER

4. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør sikre, at al opstilling af antagelser og navnlig anvendelsen af ekspertvurderinger følger en valideret og dokumenteret proces.
5. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør sikre, at antagelserne beregnes og anvendes konsekvent over tid og i hele forsikrings- eller genforsikringsselskabet, og at de er egnede til det påtænkte formål.
6. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør godkende antagelserne på tilstrækkeligt højt niveau i forhold til deres væsentlighed, for de fleste væsentlige antagelser vedkommende til og med administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet.

NY: RETNINGSLINJE 24C – KOMMUNIKATION OG USIKKERHED VED OPSTILLING AF ANTAGELSER

7. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør sikre, at processerne for antagelser og navnlig for anvendelsen af ekspertvurderinger ved udvælgelsen af disse antagelser specifikt søger at mitigere risikoen for misforståelser eller fejlkommunikation mellem de forskellige funktioner, der berøres.

8. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør etablere en formel og dokumenteret tilbagemeldingsproces mellem leverandørerne og brugerne af væsentlige ekspertvurderinger og de antagelser, der er resultatet heraf.
9. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør sikre, at usikkerheden ved antagelserne og den dermed forbundne variation i de endelige resultater er gennemsigtige.

NY: RETNINGSLINJE 24D – DOKUMENTATION FOR OPSTILLING AF ANTAGELSER

10. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør dokumentere processen for opstilling af antagelser og navnlig anvendelsen af ekspertvurderinger, så der sikres en gennemsigtig proces.
11. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør i dokumentationen medtage de deraf resulterende antagelser og deres væsentlighed, de involverede eksperter, den tilsigtede brug og gyldighedsperioden.
12. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør medtage rationalet for udtalelsen, herunder det anvendte informationsgrundlag, med den detaljeringsgrad, der er nødvendig for at sikre, at både antagelserne og processen samt de beslutningskriterier, der er anvendt ved udvælgelsen af antagelserne og fravælgelsen af andre alternativer, er gennemsigtige.
13. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør sikre, at brugerne af væsentlige antagelser modtager klar og omfattende skriftlig information herom.

NY: RETNINGSLINJE 24E – VALIDERING AF OPSTILLING AF ANTAGELSER

14. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør sikre, at processen for valg af af antagelser og brug af ekspertvurderinger valideres.
15. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør sikre, at processen og værktøjerne til validering af antagelserne og navnlig anvendelsen af ekspertvurderinger dokumenteres.
16. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør registrere ændringer i væsentlige antagelser som følge af ny information samt analysere og redegøre for disse ændringer samt for realiserede afvigelse fra væsentlige antagelser.
17. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør anvende valideringsværktøjer såsom stresstest eller følsomhedstest, hvor det er muligt og hensigtsmæssigt.
18. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør revidere de udvalgte antagelser med hjælp fra uafhængige interne eller eksterne eksperter.
19. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør udpege de omstændigheder, under hvilke antagelserne ville blive anset for at være forkerte.

ÆNDRET: RETNINGSLINJE 25 – MODELLERING AF BIOMETRISKE RISIKOFAKTORER

20. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør vurdere, om det er relevant at anvende en deterministisk eller stokastisk tilgang til modellering af usikkerheden forbundet med biometriske risikofaktorer.
21. Selskaberne bør tage hensyn til varigheden af deres forpligtelser ved vurderingen af, om en metode, der udelukker forventede fremtidige ændringer i biometriske risikofaktorer, er forholdsmæssig, navnlig ved at vurdere den fejlforekomst, der indføres med metoden.
22. Selskaberne bør ved vurderingen af, om en metode, der antager, at biometriske risikofaktorer er uafhængige fra enhver anden variabel, er forholdsmæssig, sikre, at der tages hensyn til risikofaktorerens specifikke forhold. Med henblik herpå bør vurderingen af korrelationsomfanget ske på grundlag af historisk data og ekspertbedømmelser.

NY: RETNINGSLINJE 28A – UDGIFTER TIL INVESTERINGSFORVALTNING

23. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør i det bedste skøn medregne administrations- og handelsudgifter i forbindelse med investeringer, som er nødvendige for at servicere forsikrings- og genforsikringsaftaler.
24. Navnlig for produkter, for hvilke vilkårene og betingelserne i henhold til aftalen eller lovgivningen kræver, at de investeringer, der er knyttet til et produkt, udpeges (f.eks. de fleste produkter, der er tilknyttet investeringsfonde, og indeksregulerede produkter, produkter, der forvaltes i afgrænsede fonde, og produkter, der er genstand for matchtilpasning), bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne overveje investeringerne.
25. For andre produkter bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne basere deres vurdering på aftalernes karakteristika.
26. Som en forenkling kan forsikrings- og genforsikringsselskaberne også tage alle investeringsforvaltningsudgifter i betragtning.
27. Godtgørelser af investeringsforvaltningsudgifter, som fondsforvalteren betaler til virksomheden, bør medregnes som andre indgående cash flow. Når disse godtgørelser deles med forsikringstagerne eller andre tredjeparter, bør de tilsvarende udgående cash flow også tages i betragtning.

ÆNDRET: RETNINGSLINJE 30 – FORDELING AF UDGIFTER

28. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør fordele og projicere udgifterne på en realistisk og objektiv måde og basere fordelingen af disse udgifter på deres langsigtede forretningsstrategier, nyligt foretagne analyser af virksomhedens aktiviteter, fastlagte hensigtsmæssige udgiftsfaktorer og relevante udgiftsfordelingsnøgler.
29. Uden at det berører proportionalitetsvurderingen og første afsnit i denne retningslinje, bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne med henblik på at fordele kapacitetsomkostningerne over tid overveje at anvende forenklingen i teknisk bilag I, hvis følgende betingelser er opfyldt:
30. selskabet udøver aktiviteter, der kan fornys hvert år
31. fornyelsen defineres som ny virksomhed i overensstemmelse med rammerne i forsikringsaftalen
32. skaderne er fordelt ligeligt i løbet af dækningsperioden.

ÆNDRET: RETNINGSLINJE 33 – UDGIFTSÆNDRINGER

33. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør sikre, at antagelser vedrørende udgiftsudviklingen over tid, herunder fremtidige udgifter som følge af forpligtelser, der er indgået på eller før værdiansættelsesdatoen, er relevante og tager hensyn til arten af disse udgifter. Selskaberne bør indregne inflation i overensstemmelse med de økonomiske antagelser og med afhængigheden af udgifter på andre cash flow, der følger af aftalen.

NY: RETNINGSLINJE 37A – Dynamikken i forsikringstagernes adfærd
Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør basere deres antagelser om udnyttelsesraten for relevante optioner på:

- statistisk og empirisk dokumentation, når den er repræsentative for den fremtidige adfærd, og

- ekspertvurderinger baseret på forsvarlige og veldokumenterede betragtninger.

34. Manglende data om ekstreme scenarier bør ikke i sig selv kunne anses som en grund til at undgå modellering af dynamikken i forsikringstagernes adfærd og/eller samspillet med fremtidige ledelseshandlinger.

NY: RETNINGSLINJE 37B – DOBBELTRETTEDE ANTAGELSER

35. Ved opstilling af antagelser dynamikken i forsikringstagernes adfærd bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne tage i betragtning, at afhængigheden af den udløsende begivenhed og udnyttelsesraten for optionen normalt er dobbeltrettet, dvs. at der både bør

tages hensyn til en stigning og et fald afhængigt af, i hvilken retning den udløsende begivenhed bevæger sig.

NY: RETNINGSLINJE 37C – MULIGHED FOR AT BETALE TILLÆGSPRÆMIER ELLER FORSKELLIGE PRÆMIER

36. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør modellere alle relevante aftalebestemte optioner i projektionen af cash flow, herunder den option, der går ud på at betale tillægspræmier eller ændre de præmiebeløb, der skal betales inden for de aftalemæssige rammer.

NY: RETNINGSLINJE 40A – OMFATTENDE FORVALTNINGSPLAN

37. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør sikre, at den omfattende fremtidige ledelseshandlingsplan, der godkendes af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, enten er:
- ét enkelt dokument, der indeholder alle antagelser der relaterer sig til fremtidige ledelseshandlinger, som indgår i beregningen af det bedste skøn, eller
  - et sæt dokumenter ledsaget af en oversigt, som giver et klart og fuldstændigt overblik over alle antagelser der relaterer sig til de fremtidige ledelseshandlinger, som indgår i beregningen af det bedste skøn.

NY: RETNINGSLINJE 40B – HENSYNTAGEN TIL NY AKTIVITET VED TILRETTELÆGGELSEN AF FREMTIDIGE LEDELSESHANDLINGER

38. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør tage hensyn til effekten af ny forretning ved fastlæggelsen af fremtidige ledelseshandlinger og behørigt overveje konsekvenserne for andre relaterede antagelser. Navnlig den omstændighed, at det sæt af cash flow, der skal projiceres i medfør af artikel 18 i den delegerede forordning om rammer for aftaler, er begrænset, bør ikke få forsikrings- og genforsikringsselskaberne til at mene, at antagelserne kun bygger på dette planlagte sæt af cash flow uden indvirkning af ny forretning. Dette er navnlig tilfældet for antagelser om allokering af risikofyldte aktiver, forvaltningen af forskelle i varighed eller anvendelsen af overskudsdelingsordninger.

NY: GUIDELINE 53A – ANVENDELSE AF STOKASTISK VÆRDIANSÆTTELSE

39. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør anvende stokastisk modellering ved værdiansættelsen af forsikringsmæssige hensættelser i aftaler, hvis cash flow afhænger af fremtidige begivenheder og fremtidig udvikling, navnlig dem der omfatter væsentlige optioner og garantier.
40. Ved vurderingen af, om stokastisk modellering er nødvendig for på passende vis at indfange værdien af optioner og garantier, bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne navnlig, men ikke kun, overveje følgende tilfælde:
41. enhver form for overskudsdelingsordning, hvor de fremtidige ydelser afhænger af afkastet af aktiverne
42. finansielle garantier (f.eks. forsikringsmæssige satser, selv uden overskudsdelingsordning), navnlig, men ikke kun, når de kombineres med optioner (f.eks. tilbagekøbsoptioner), hvis dynamiske modellering ville øge den nuværende værdi af cash flow i nogle scenarier.

NY: RETNINGSLINJE 57A – MARKEDSRISIKOFAKTORER, SOM ER NØDVENDIGE FOR AT LEVERE PASSENDE RESULTATER

43. Ved vurderingen af, om alle de relevante risikofaktorer er modelleret i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 22, stk. 3, og artikel 34, stk. 5, i den delegerede forordning, bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne kunne vise, at deres modellering på passende vis afspejler volatiliteten af deres aktiver, og at de relevante kilder til volatiliteten er afspejlet på passende vis (f.eks. kreditspændrisiko og kreditrisiko).
44. Forsikrings- og genforsikringsselskaberne bør navnlig anvende modeller, som muliggør modellering af negative rentesatser.

ÆNDRET: RETNINGSLINJE 77 - ANTAGELSER, DER ER LAGT TIL GRUND FOR BEREGNING AF EPIFP

45. Med henblik på beregning af de forsikringsmæssige hensættelser uden risikotillæg ud fra den antagelse, at præmier vedrørende eksisterende forsikrings- og genforsikringsaftaler, som forventes at blive modtaget i fremtiden, ikke modtages, bør forsikrings- og genforsikringsselskaberne anvende samme aktuarmæssige metode som den, der blev anvendt til beregning af de forsikringsmæssige hensættelser uden risikotillæg i overensstemmelse med artikel 77 i Solvens II-direktivet, med følgende ændrede antagelser:
46. policer bør behandles som værende i kraft og ikke som genkøbt
47. uanset de juridiske eller kontraktmæssige vilkår for en aftale bør beregningen ikke omfatte strafbeløb, reduktion eller anden justering af den teoretiske aktuarmæssige

værdiansættelse af forsikringsmæssige hensættelser uden et risikotillæg, der er beregnet, som om policen stadig var i kraft.

48. Alle andre antagelser (f.eks. dødelighed, betalingsafbrydelser eller udgifter) bør forblive uændret. Dette betyder, at forsikrings- og genforsikringselskaber bør anvende samme fremskrivningshorisont, samme fremtidige ledelseshandlinger og samme udnyttelsesrater for optionerne vedrørende forsikringstager som dem, der er anvendt ved beregningen af det bedste skøn uden at tilpasse dem til en antagelse om, at der ikke vil blive modtaget fremtidige præmier. Selv om alle antagelser om udgifter bør forblive konstante, kan niveauet af visse udgifter (f.eks. udgifter til erhvervelse eller udgifter til forvaltning af investeringer) indirekte blive påvirket.

NY: RETNINGSLINJE 77A – ALTERNATIV TILGANG TIL BEREGNING AF EPIFP

49. Forsikrings- og genforsikringselskaberne kan udpege EPIFP som del af nutidsværdien af fremtidige overskud på fremtidige præmier, såfremt resultatet ikke afviger væsentligt fra den værdi, der ville have været resultat af den værdiansættelse, der er beskrevet i retningslinje 77. Denne tilgang kan implementeres ved udformning af en formel.

Bestemmelser om efterlevelse og indberetning

50. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010. I henhold til artikel 16, stk. 3, i nævnte forordning skal de kompetente myndigheder og selskaberne bestræbe sig mest muligt på at efterleve retningslinjer og henstillinger.
51. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, bør på passende måde indarbejde dem i deres lovgivnings- eller tilsynsramme.
52. De kompetente myndigheder skal over for EIOPA bekræfte, om de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og i modsat fald angive begrundelsen for den manglende efterlevelse inden for to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.
53. Hvis de kompetente myndigheder ikke har reageret inden udløbet af denne frist, vil det blive betragtet som manglende efterlevelse af indberetningskravet, hvilket vil blive indberettet.

Afsluttende bestemmelse om revision

54. Disse retningslinjer vil blive revideret af EIOPA.